

Tobinův inventář copingových strategií

(Coping Strategy Inventory - CSI; Tobin, Holroyd, Reynolds, 1984)

Při tvorbě inventáře autoři vycházeli ze známých teoretických modelů Lazaruse a Folkmanové WCI s využitím položek již existující škály.

Dotazník je koncipován jako hierarchický, na nejvyšší, terciální úrovni s faktory

- **příklonu** (engagement) a
- **odklonu** (disengagement)

Na sekundární úrovni se tyto faktory dělí na čtyři :

- **příklon zaměřený na problém,**
- **příklon zaměřený na emoce,**
- **odklon zaměřený na problém a**
- **odklon zaměřený na emoce.**

Na primární úrovni je sledováno osm faktorů:

1. řešení problému a 2. kognitivní restruktura

(příklonové strategie zaměřené na problém),

2. vyjádření emocí a 4. vyhledávání sociální podpory

(příklonové strategie zaměřené na emoci),

5. vyhýbání se problému a 6. fantazijní únik

(odklonové strategie zaměřené na problém), a

7. sebeobviňování a 8. sociální izolace

(odklonové strategie zaměřené na emoce).

Respondent je v začátku požádán, aby si vybavil stresující událost a svůj postup při jejím řešení pak zhodnotil pomocí inventáře. Každá ze strategií je zjišťována 9 položkami a respondenti v nich vyjadřují míru souhlasu či nesouhlasu s tvrzením na škálách od 1 do 5, minimální hodnota je 9 , maximální 45.

Řešení problému	10	23	35	37	39	42	53	60	61
Kognitivní restrukturační	15	27	36	45	57	58	65	71	72
Vyjádření emocí	5	20	26	33	38	40	51	66	68
Sociální podpora	4	11	12	16	21	25	32	34	62
Vyhýbání se problému	7	13	14	18	29	30	54	70	9
Fantazijní únik	1	2	3	8	22	31	43	49	50
Sebeobviňování	19	24	46	47	48	52	56	63	69
Sociální izolace	6	17	28	44	55	59	41	64	67